

Vraja Mării

REVISTA BILUNARĂ DE LITERATURĂ PENTRU TINERET

ABONAMENTE :

1 an lei 100. 6 luni lei 50. 3 luni lei 25. Instituții lei 300

Manuscrisele nu se înapoiază

Reclame și inserții după tarif

RI

Acesta este cântecul funebru al unei amante, care e și cântecul de lebedă al Tușnadului.

O după amiază caldă curge în spume cu valurile Oltului. Soarele devine puternic — ca un copil care se îngrașe. Pe malul de vis-à-vis, o biserică fără credincioși, se înalță ca o țărancă voinică, îmbrăcată în rochia de primăvară a tencuelii — pe iarba verde și grasă.

Mai la dreapta, o colină cu isoare reci și o pădure din care fășnesc noaptea, căprioare albe și licurici.

În spate, Tușnadul, crește ca o chemare din lumină.

Iarba e udă și moale.

Tăcerea e ridicată ca o ramură de măsline. Pe aproape, cineva plânge singur, pe brațele lui.

E o fată.

Lacrimile pică în palme — ca și când ai culege scoici de pe țărnam.

Pare că iese din mormânt în viață. Fuge de pacea mormântului — de viermii întinericului sau de moarte? Nu o știe nimeni. Și, totuși, o știe ea.

Din trupul ei se răspândește mirosul blând de porumb fiert cu mătasea dulce. În sufletul-i din basme, trăeste Kama, — copilul călare pe un papagal — cu tolbă și săgeți de șirîșă. Se ascămână cu sufletul descris de Büchler. Sau, cel puțin, așa pare. Ochii îi sclipesc mărunț, fără să perceapă taina sfintei singurătăți. Urmăresc doar sborul unui cocostârc. Un rotocol negru în ceața apusului. Silueța coboară și se profilează, neagră, în apa lucie. În bătaia soarelui pare silueta unui mag chaldeean.

...Și fata plânge în iarba udă și moale, cu o seninătate olimpiacă.

* *

Un gând îi coboară în adâncimea sufletului său — ca să găsească lumea cea adevărată, unde nu e deosebire între ce este și ce pare a fi. Vrea să-și explice tot și nu-și poate explica nimic. Și aceasta fiindcă ține neapărat să-și explice o realitate pe care numai sufletul o poate pătrunde.

Zâmbește vag o clipă,

Poate e fericită,

Doar fericirea durează o clipă.

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” Constanța

Cântec de Crăciun

Pe raze reci de soare sec, mii fluturi de zăpadă s'alung sburdând și-apoi s'aștern, în trista mea ogradă și din pustiu ruginit, cu margini destrămate un giulgiu alb a răsărit, pictat cu nestimate.

Cu ochii stinși, privesc tânjind, tabloul de ninsoare și din sclipirea lui desprind, o rază de 'ntristare căci altădat' îl admiram, cu inima senină, era acasă lâng' ai mei, nu cum e azi străină.

Atuncea nu știam de dor, și nu știam ce-i jalea de chiote și săniuți, vîia întreagă valea doar gerul mi-aprindea'n obraji, bujorii, roși ca macul când goana săniei mă da, pe jos de-a-berbeleacul.

Cu câtă patima-așteptam, să plec cu moș-ajunul atunci simțeam că-adevărat, e aproape e Crăciunul! dar azi pribeag; pe drumuri reci și datină ucisă de ziua nașterii lui Crist, mi-e inima de clisă.

Căci amintirile mă rod, tristețea greu m'apasă fiindcă pe-aici nu e așa, cum e la mine-acasă deaceia plâng, străin și trist, căci văd în sat la mine colindători ce la ferești, scoți glasuri cristaline.

Și glasul lor se duce lin, pe unde plutitoare vestind la tineri și bătrâni că mâine-i sărbătoare, ar când târziu în depărtări, s'aud cântând cocoșii cu ace mamele întep, în oale cartaboșii.

ST. STĂNESCU.—BUZĂU

Se uită împrejur. Numai e nimeni. Bagă mâna în sân și scoate un bilet mototolit. Il desface. Citește :

Scumpă Ri,

Aseară a murit luna mea. O lună plină și veselă ca un Fatty. Am cutreerat ulițele cu sufletul gemând. Mergeam distrat și atent. Și ulițele erau pustii de suflete și eu eram trist și fericit.

Fericit cu bucuria lui Satan.

Mergeam aiurea și nimeni nu mă întreba unde mă duc. Eram singur, de o singurătate enormă. Ce-i mai

oribil ca singurătatea în mijlocul mulțimilor? Nu mi-era teamă de nimeni și nici n'aveam de cine.

Dumnezeu nu există! El e pentru cei simpli cari cred că teama de Dumnezeu e începutul înțelepciunii. Dar ce vorbesc. Profetul n'are nici o trecere în patria lui. El e prorocul ce strigă în pustiu.

Tu suferi? Și eu sufăr. La durerea ta, stai însă singură. Nu chema pe nimeni. La bucurie poți să chemi. Acuma nu! Numai așa poți să ai tovarăși nefățarnici.

Plângi? De ce?... Și eu plâng.
 Despărțirea noastră a fost un
 poem cu castani și ploaie. Iți amin-
 tești? Eu îmi amintesc... Toate a-
 mintirile se rostogolesc ca pietrele
 Apocalipsului și, de sub ele, apar
 râmele dragostei noastre.

...Te mutai în Transilvania, cu pă-
 rinți, cu tot, ca să numai revii lăn-
 gă mine niciodată. Ții minte, la des-
 părțire, cum mâinile noastre se cău-
 tau inconștiente — reciproc — dar
 irezistibil. Și, astăzi, când retrăesc
 momentele acelea — căutarea bra-
 țelor noastre îmi pare că motivează
 însuși rostul vieții.

Iubirea e reminiscența originii di-
 vine.

Și Isus, sub chipul acesta, trăește
 ascuns în om, ca un tâlhar. Când
 am descoperit aceasta, era târziu.
 Isusul meu fugise din mine. Și, în
 jurul meu, se broda o țacere ca
 după trăsnet.

Despărțirea era o cravașă ce mă
 lovea în plin. M'am ferit ca un laș.
 Curajul meu era acum altul. Un
 curaj format din spaimă.

Sufletul redevena gol. Pierea viața.
 Nu mai comunica acum decât cu
 lumea spirituală. Cu lumea lumilor.
 Afară plouă și acum. Și aceeași
 ploaie îmi picură în ochi, ca și în
 ferestrele odăii.

Țu zâmbesc, dar oftez.

Ai plecat de lângă mine... Te-ai
 dus, dar inima ta a rămas aci, în
 urmă — lângă inima mea. A rămas
 să asculte corbul din balada lui
 Edgar Poe.

Și tu știi că nimic nu te leagă de
 o localitate, mai mult, ca sufletul
 celui drag? Tu poate nu mă înțe-
 legi acum. Mă crezi un păcătos. Și
 ai dreptate: cei mai mari păcătoși
 sunt cei mai mari nevinovați. Dar
 mă vei înțelege odată. În ultima viață.
 Așteaptă-o !... DU.

Terminasc.

Conștiința ei se subția ca un fir de
 argint. Pare că înțelege totul și se în-
 doește.

Ghemuește biletul și îl ascunde în
 sânul cald cu miros de petunii. Și-a
 ridicat rochia peste genunchi și a scos
 dintre ciorapi și pulpa roză, un stilet.
 Mirosea a fân cosit în amurg. Ridică
 ochii spre cer și zâmbi.

— Dumnezeu nu există! El e pen-
 tru cei simpli, cari cred că teama de
 Dumnezeu e începutul înțelepciunii...
 Te înțeleg acum, Du! Trec în ultima
 viață. Ca la ce aș aștepta-o? Ultimul
 cuvânt se încheagă cu sângele din iarba
 udă și moale.

Cel din urmă gând al lui Ri se o-
 pri ca să nu mai pornească niciodată.

M. ȘOIMU

CANDIDEI

— ODĂ DIN HORATIU —

Ce hotărât-au zeei, despre zilele noastre,
 Să știi și tu vreodată nu ți-e îngăduit...
 Și nici să 'ncerci cu râvnă de a ceti în astre
 Ca magii din Caldeea, ce multe-au profețit.

Ei rabdă ce se 'ntâmplă și dă totul uitării
 Chiar de-am trăi mai multă vreme cu așa frig,
 Sau numai pe aceasta, când valurile mării
 Gonite de furtună, se sfarămă de dig.

Oricum, tu fii cuminte și vinul pregătește
 Căci orele trec grabnic și ziua-i cu noroc;
 După scurtimea vieții nădejdea-ți socotește
 Și 'n ziua cea de mâine să nu te 'ncrezi deloc!

GEORGE LOTRU

O poveste de Crăciun

LELIEI

Erau mici.

Băiatul avea cinci ani și fetița opt.
 Părinții nu erau acasă și 'n odăița
 simplu mobilată, luminată slab de o
 candelă, a cărei flacără pâlpaia aproa-
 pe înecată între marginile paharului,
 strâns ghemuiți laolaltă, în patul lor,
 vorbeau:

— Eu m'am rugat lui Moș Crăciun
 să-mi aducă în noaptea asta, o păpu-
 șă mare, mare, care vorbește și in-
 chide ochii așa; și fetița închise și
 deschise ochii repede.

— Eu m'am rugat, vorbi băiatul,
 să-mi aducă o săniuță.

— Ca să plimbăm păpușa, nu-i așa?
 întrebă fetița.

— Da... da... pentru păpușa ta, a-
 probă băiatul.

Candela pâlpaia în colțul ei, sfioa-
 să, și copii admira vorbind.

Părinții s'au reîntors acasă, târziu,
 mama obosită de munca zilei și tatăl
 amețit de băutură, cu banii cheltuiți
 în cea dintâi cârciumă din cale.

Afară fulgii de zăpadă cădeau tot
 mai lin, acoperind pământul într'o
 mantie albă.

Și 'n noaptea aceea moș Crăciun
 nu se opri la casa lor.

Dimineața, fetița se deșteaptă cea
 dintâi. Căută cu ochii prin odaie un
 lucru pe care îl aștepta, apoi sări din
 pat și răscolii prin toate colțurile.

Nu găsi nimic și se întoarse în aș-
 ternut, întristată.

Băiatul deschise și el ochii și zîmbi
 surioarei lui...

— Ce face păpușa, întrebă el?

Fetița lăsă ochii în jos și spuse gata
 să plângă:

— A venit moș Crăciun și toți dor-
 meu. Eu l'am primit și i-am sărutat
 mâna întrebându-l de păpușe.

Și moș Crăciun îmi arată cu tris-
 teță sacul gol, spunând:

— Copilă dragă, anul acesta Dum-
 nezeu n'avut bani să cumpere jucării.

— Nici mie nu mi-a adus săniuța?
 întrebă băiatul.

— I-am vorbit și de tine și moș
 Crăciun a spus că e bolnav lemnarul
 și n'are cine să lucreze săniuța.

Mama se sculase de mult și o au-
 zeari dereticând prin camera vecină.

Tatăl ascultase din patul de alături
 cuvintele fetiței, văzuse cu ochii pu-
 țin întredeschise cum fetița lui răsco-
 lea prin cameră căutând păpușa și-o
 scârbă, o rușine față de el singur îi
 umplu sufletul.

Cheltuire ultimul ban câștigat, pen-
 tru băutura și sufletul său stricat nu
 se gândise nici un moment la copii.

Se întoarse încet, cu fața la perete
 și din ochii lui începu să se prelin-
 gă lacrimi, din ce în ce mai dese, la-
 crimile câinții...

Clopotete bisericii din apropiere
 vibrau ca o chemare blândă și fulgii
 de zăpadă se jucau fluturând prin aer.

ALEXANDRU NICORESCU

—XOX—

FOLKLOR

Vai de mine, unde-am fost
 Am mâncat varză de post
 Vai de mine und 'm'oi duce
 Oi mânca varză de dulce
 Dragu mi-i cu cine joc,
 Că miroase-a busuioc
 Dragu mi-i de cin mă 'nvârte.
 Că miroase-a flori mărunte.
 Bucură-te, soacră mare,
 Că-ți aduce noră tare:
 Să-ți ajute la ciubar,
 Să te scuture de păr |

Auzită dela Vasile Petrăchescu culeasă de

I. RĂDULESCU

Te-am descoperit...

ANUL NOU

RICA

Tie, Anny L.

Iată, singur în fața singurătății' păstrez în că a r o m a ființei tale, Rica, ca adevărat suflet în-truchipat în trup devenit motiv... Aura ființei tale planează în jurul meu ca o pavază invizibilă contra tentațiilor microbice de afară,

Un reviriment sufletesc înseamnă o întreagă revoluție a sentimentelor, răsturnarea unui întreg crez într-o dragoste mai mult consecință revoluției spirito-sentimentale este descoperirea luminei pentru ochii unui orb sau orbit.

Erai în umbră, Rica, ascunsă de reflexul mincinos al unui păr blond care, toțiși, nu reușea să diminueze cu totu scipirile tale din când în când: scipirile pale, modeste, ce așteptau un cadru special în care să-și împrăștie bogat razele-i sincere, binefăcătoare. Mă atrăgeau aceste mici reflexe, dar lumina blondă era prea puternică ca să nu mă acapareze cu totul ca pe un fluture naiv; apoi aripile mele încrezătoare s'au ars la flacăra decepției și blonda lumină, satisfăcută, s'a stins! Dar aripile mele n'au sucombat căci,

Ți-au descoperit frumusețea iradiată de strălucirea modestei tale ființe. Și ființa ta s'a aplecat ca o samariteancă asupra mea și m'a ridicat, însănătoșindu-mă moral la razele ei balsamice.

Te-am descoperit, Rica iar azi când sunt plin de tine, îmi dau seama că lumina blondă nu era decât un sărman camuflaj!...

Ai plecat, Rica, tocmai acum când te-am găsit. Dar nu te-am pierdut, nu! Sufletul meu presimte apropierea ta chiar vidală, te are aproape. Mi-ai spus;

—Bucură-te că plec!

Și m'am bucurat, Rica, mai mult pentru tine, dar poate și pentru mine. Mă feresc de banalizarea unor sentimente și, plecarea ta, va stimula crearea idealului... Oare?...

ROLLY

*Și Anul nou... Intreaga casă e astăzi plină de lumină
Și 'n veselie sgomoloasă a celor dinăuntru, ceasul
Își bate încet, mereu tic-tacul...*

*Voioase, glasurile închină
Ca anul care stă să vină
Să fie un an de fericire
Iar vremea își urmează pasul...*

*Fugind de lume stând deoparte, tu ai rămas îngândurată
Desigur că te doare gândul, că vremea care-acuma sboară
Nu să mai vină niciodată.*

*Poate că inima-ți de fată
Oțtează-acum întâia oară
Pentru acel care-o să vină
Să fie sensul vieții tale...*

*În casa plină de lumină, în dosul albelor perdele
E'ntreg norocul vieții mele...
Și nu-ți vâd ivindu-ți-se chipul, să-mi faci și mie o urare...*

SOREL AVRAMESCU

LILY DAMITA

„Sex-appealul” această minunată și redutabilă calitate a vedetelor ecranului, pare actualmente a se diviza în două categorii cu caractere bine distincte. Există întâi genul Marlene Dietrich, cu priviri încărcate cu sensualitate, filtrate prin perdeaua deasă a genelor curbate, cu nu știu ce plin și misterios în mers; atitudini lascive, voluptate, poze abandonate de sirene ce fac să nască brusc, dorințele masculilor. Avem apoi genul Lily Damita, neburnatec, enervant, îmbătător în ritmul accelerat al jazz-ului, mai puțin fatal, dar nu mai puțin excitant și provocător, ci mult mai direct, mai precis, ceva 1933.

Aceste două genuri de „sex-appeal” par a împăca toate gusturile spectatorilor de pe cele cinci continente. Cei mai tineri sunt cuceriți cu ușurință de către dessous-urile amețitoare, picanterii și exuberanța unei Damite, al cărui corp răscolește sângele ca nici un altul, în timp ce bărbații maturi înclină spre misterul profund al privirilor enigmatice și zâmbetului sensual al buzelor sângeroase ale Marlenei Dietrich. Lily Damita, micuța adorabilă despre care vorbim în articolul de față, este unica artistă franceză fixată la Hollywood și care a cunoscut în întregime succesul de mare vedetă. Lily întrunește, fără nicio siorfare, pentru cei de peste ocean — tipul ideal al parizienței frivole din Montmartre sau Pigalle. Lily Damita, mica panteră blondă, cu privire lu-

minoasă și dinți strălucitori, cu pulpe nervoase și corpul mlădios, a avut debuturi dintre cele mai grele, dar pe care s'a grăbit să le dea uitării, cu ușurința căreia, în film jonglează cu inimile bărbaților. Lily, în viața particulară este exact acea de pe ecran: un mic drăcușor de femeiușcă fascinatoare, de o veselie exuberantă.

Lubește cu pasiune tuberozele, rochițele vapoase, excentricitatea, sporturile de iarnă, automobilismul și bomboanele de ciocolată.

Lily este poate sigură de farmecul său, ceea ce contribuie a-i da un aer de seducție irezistibil. În scenele de dragoste, în care plutesc arome de sensualitate, farmecul savant și imperios al micului bibelot— care-i Lily se află în largul său. Impudoare? Candoare? Toate se îmbină și contopesc în trupul vibrând de patimi, ce evoluează prin fața obiectivului, cu grație pe care nu o întâlnești la nici o vedetă a ecranului mondial. Cenzorii cei mai austeri și riguroși, suferă atracția împotriva căreia nu pot lupta și, neputincioși, dezarmați, trec cu indulgență peste scenele de erotism încărcate de iradierile voluptoase ale acestei picante vedete yankee născută la Bordeaux !.. Lily Damita, floare micuță de portocal, ne inspiră direct dorința de posesiune, care n'are nimic în ea alambicat s'au misterios. Lily place tuturor și sub toate latitudinile, iată în ce constă tot secretul succesului ei universal.

IONEL TRIF

Anchetele noastre

O femeie își poate înșela bărbatul în anumite împrejurări

Supunem cititorilor noștri, această problemă, spre a fi comentată în coloanele revistei.

Condiționăm însă ca, cei ce răspund, să se ferească de polemici și răspunsul, să nu treacă de o pagină de caet.

Intrebați dacă femeia are dreptul de a-și înșela bărbatul în anumite împrejurări. Gădesc că întrebarea nu e bine pusă, căci n'ar trebui să existe acele: „anumite împrejurări”. Imprejurări anumite nu există. După morala noastră contemporană femeia are dreptul de a-și înșela bărbatul oricând nu numai în anumite împrejurări; căci și bărbatul o înșală oricând.

Am accentuat că după morala noastră contemporană femeia are dreptul de a-și înșela bărbatul; însă, după toate legile etice «nemodernizate» atât bărbatul cât și femeia n'au dreptul de a se înșela în nici o ocazie. Dacă s'ar permite anumite împrejurări atunci ce rost ar mai avea mărețul edificiu matrimonial?

N'ar fi mult mai preferabilă o unire liberă care n'ar aduce la acele echivocuri amintite? Cu aceste, aștept o voce care să-mi răspundă.

FUIA

O întrebare care deși e la ordinea zilei, a rămas multă vreme încă nelămurită. Răspunsul nu e atât de ușor. Din propiile mele convingeri spun: da. Femeia e încă un mister, — și nu în zadar s'a zis: „bărbatul conduce lumea și femeia pe bărbat”. A descrie femeia?! E prea mult și de prisos. Un studiu perfect asupra femeii... «eterna poveste»... nu există. Un bărbat oricât de cunoscător al femeilor poate fi, va fi de ajuns ca o singură femeie să-i răstoarne toate ideile.

Pe femeie nu o cunoaștem; e capabilă de orice și nu suferă a fi lovită în mândria ei. Propriu zis nu se poate spune perfect că femeia își înșală bărbatul, ci mai curând: femeia face ceace vrea, fără a putea fi oprită.

E capabilă de orice, știe să răsplătească și de cele mai multe ori chiar cu o răsbunare. Oricât de supravegheată ar fi, poate să-și înșele bărbatul, și asemenea ocazii sunt: 1) Când bărbatul nu-i satisface dorințele, 2) Când îi amărăște viața prin o purtare nepotrivită cu sufletul ei, 3) Când e prea răsfățată și totdeauna când e nemulțumită. și în lumea noastră prea adesea sunt nemulțumite.

WILLY

—XOX—

Lacrimi în apus

Ție Melitta, lacrimile mele...

Te-am zărit în una din zilele trecute
Gând rătăceai în parcul cu aleele pierdute...
Te-am urmărit în taina înfloritului boschet
Și te-am privit, domniță, printre frunziș, discret!

În jurul tău petalele sburau purtate în vânt,
Iar freacăta de frunze îți fredona un cânt
Pășeai agale, ușor, deabia îți-auzeam pasul
Și-ai tresărit domniță, în turn, bătea doar ceasul

Te îndreptai spre poartă, când ai privit în urmă
Simții că 'n piept suflarea deodată mi se curmă
Și m'am ascuns într'un boschet să nu mă vezi plângând
Tu ai trecut domnițo prin dreptul meu, răsând...

De atunci nu-s multe zile, totuși, îmi pare un veac
Gând nu te văd, domnițo, sunt trist și nici un leac
Nu am, iar mângerea 'ntreagă mi-e doar plânsul
Și dacă el mi-i frate și eu mă iau cu dânsul...

lică gândeau

HUMOR

„Dăm doi !...“

Nae, om cu greutate,
Sătul de lucru, (tortură)
În Italia plecase,
În scop, de viligiatură.

Intr'o zi, intrase bietul
La restaurant, nici vorbă
Că îndată comandase,
Felul lui plăcut «o ciorbă»

Care, după ce-o primise
Și gustă din ea nițel,
A găsit în loc de carne,
Jumulit, un șoricel.

Cum era greșos din fire
Cheamă chelnerul răstit,
Și-l întreabă dece'n ciorbă,
Un șoarece a găsit ?

— Nu se poate, zice dânsul
Să gășiți unul... La noi ?
Hei, noi facem concurență
Și, la porție, dăm doi !...

ION FLOREA, Comana

Fragment danubian

Prietenei ADA MANGĂRU

Galați, babilon interlop cu aerul viciat de alcaolizi, preacunoscut mie și indivizilor suspecți — depozitați de timpul răcoritor, rezervat unui soare-răsare, cristalic. În nevroza patimilor cretine, burghezii caută, cu buza crispată, carnea vergurelor adusă aci, din cine știe ce țarm intercontinental și de cine știe ce vrac, cu fața pitită în anonimul marinăresc.

— Poftiți burtăverzilor aci! E, ultima noutate! Cora-Corabia, vestală cu sinii talgere la apropierea cărora simți ferbințeala sângelui viu! Poftiți e Cora-Corabia, cu brațul tamburină în alaiul brățarilor de aur, zigzagate de meșteri aurari!

După strigare, vracul ciulește cornele acustice, către nevroza de nesătâpânit a burtăverzilor—incendiați de spasmul vestalei.

— O vreau! O vreau!

Țipă cu patimă rotundă, cel mai urât și cel mai bogat leviatin din aquarumul danubian. Și-o prinde în degetele sguduite de pasiune, deschicându-i sexul în pîrgă, sărutindu-i răsucirea asului și plimitatea svonului din sînge.

Leviatinul pare alcoolizat de răsuflarea vibrațiilor a vestalei, născută sub zodia visurilor de exterminare.

Intr'un colț, vracul ride în palma aurită...

SISSY ROȘCA

—O—

NOCTURNĂ

Pe plaiuri străine treceam într'o vară,
Și luna în plin lumina;
Pădurea 'nverzită și luciul de seară,
Spre sufletu-mi stingher — cânta

Vedeam ca prin vis în pacea înserării
Speram să gădesc. — Ce? — Nu știu!
Ca timpul s'așternă lințoliul uitării
Pe îndureratu-mi suflet pustiu.

CHIRIL PÂRVULESCU

POEME IN PROZĂ

In gândul meu ești tu...

Tie NELULE

Trec anii! Trec 'cu zi de zi și dragostea se trece. Trece ca o floare plâpândă de toamnă, și se lasă amintirea săpată adânc în suflet.

Iți mai aduci aminte că: „povestea noastră s'a început într'un amurg frumos de toamnă"... când mi-ai cântat duios sub teiul scuturat de frunze, în liniștea serii târzii pe șoseaua pus-tie: „lăsați la margine de sat pe drăgălașa mea..."

E mult de atunci!.. Și anii trec... aleargă ca și gândul.

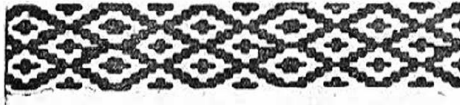
Sărutul tău din seri târzii sub cer cu mii de stele, sărutul tău sub cer cu nori în nopți întunecoase, sau sărutarea ta ferbinte sub fulgii de zăpadă... o mai doresc și acum.

Te-am supărat prea mult? O știu! De ce ertarea ta nu e la fel cu adâncul fără fund al ochilor demonici, ce aduce pe undele lor calde scânteie de iubire și raze de speranțe?

Și acum e toamnă!.. și... târziu în nopți fără de lună... îmi amintesc d'un nume drag; sub el te văd pe tine... te simt aproape... mă înfior... și răsuflarea ta e caldă, iar mâna ta o simt cum îmi desmeardă părul, fir cu fir incolăcit pe degetele-ți fine... gura ta petale tremurânde simt cum îl sărută șuviță cu șuviță și simt dogoarea buzelor fierbinți cum îmi străbate fruntea, iar brațul tău puternic cum îmi cuprinde trupul.

Cu capul 'n jos, cu ochii duși, te simt așa adesea, te simt și mă 'nfiorez crezându-te aproape... Dar totu-i năucire și așa fantastic trece timpul vi-sându-te pe tine!

TANTZY STĂNESCU

Nașterea Domnului

O zi plină de bucurie, plină de zâmbet, curaj, nădejde, speranță și tot ce este mai scump, pentru betul om, este ziua de 25 Decembrie, ziua nașterii Domnului Nostru Isus Hristos.

Este o zi de mare sărbătoare sufletească, care ne face să ne ducem cu gândul în urmă, în urmă de tot, acum două zeci de veacuri, când omenirea uitase de tot pe Dumnezeu și când începuse să își constituiească fiecare câte un zeu de lut, de argint, sau de aur, la care se închinau orbește, vrând nevrând.

Atunci, când lumea ajunsese la ultimul grad de rătăcire, de desnădejde, de plictisire și fără de nici o mângâiere sufletească, în care să-și pună nădejdea și speranța, la care să se plângă și la gâtul căruia să se atârne, atunci când cruda moarte caută să-i curme zilele betului om; atunci se ivește pe cer, steaua plină de bucurie, steaua plină de lumină și adevăr, care a condus pe cei trei crai la Betleem, la staulul de oi, unde găsește pe Isus Hristos, mântuitorul adevărat al lumii.

Venise deci ceasul, când nădejdea în zeii de lut se dărâmă, când drumul rătăcirii se înlundă și când micul Isus, ne arăta cu degetul calea către cer și cu scutecele lui ne șterge lacrimile din ochi, pe care nu era în stare nimeni să ni le șteargă.

Ah! zi de sărbătoare, zi de 25 Decembrie, tu stai ca un martor a lui Hristos și în fiecare an ne aduci aminte, că noi avem un Dumnezeu, că avem o menire în această lume și că nu suntem lăsați la voia întâmplării.

O! micule Isus, pe cei cari au fost înainte de tine, tu, i-ai iertat pentru că nu te-au cunoscut, dar spuza de oameni care astăzi îți serbează ziua nașterii tale și care te cunoaște bine dar nu vor să te înțeleagă, ce le vei face?

Plut. C-tin Florea

Boabe de nisip

Lui Ionel Trff

Și reporter de cinema?
Ești eminent, s'o știi!
Dar, să te întreb ceva...
De pe unde le „transcrii“?

ELYANNE

Verișoarei Sicuța alias Argentina

Sicuța, nume românesc,
Argentina, nume sibilin de-americană;
Toate astea mă nedumiresc
Când îți-admir făptura, de veritabilă...
Țigancă!

SISSY ROȘCA

Lui Roussand T. O.

Am citit în «Vraja Mării»
A doamnei corpolentă poezie
Și-mi făcea — parol — impresia
Că.. doamna este vie!

JEAN JACK ROUSSEAN

Șampania-Ella

Te-ai afirmat cu-o epigramă
Crezând că astfel o să placi;
Dar n'ai să fii luată 'n seamă
Decât atunci... când ai să taci!

**

Acul într'o ironie
Nu prea știi să-l folosești;
Bine poți să-l mânuești
Numai în croitorie.

S. RUSU-ROUSSAND

Lui Samofina blondul

Fetele cărora 'ntorci
Spatele — și le refuzi,
Spun că păru-ți ca să-l torci
Tot cu oxigen îl uzi.

JEAN PRITZOPOL

Sblt. D. R. din Hidroaviație

Un amic a zis de tine,
Că 'ntreții vre-o cinci metrese
Știe însă orișicine,
C'ai pe piață... trei «tipese»!...

COSMIN CICOARE

D-rei Maria Zeglea-pictoriță

Din cele câte știu
Și cele aflate simultan, de pe la rude
M'am convins dudue,
Că portretele matala, de talent... is nude!
SISSY ROȘCA

Lui Al. Ciobanu

În zadar te ții de fete,
Alergând fa.' de popas...
Uite-un sfat, dragă băete:
Șterge-ți... apa dela nas!...

Să-l bat YK

—o—

Zâmbete

Aer

La masa unui restaurant dele sosea
se așează un domn.

Chelnerul: — Ce dorește să ia
domnul?

— Aer.

LEIBUȘOR ISAC

MARUNȚIȘURI

— Citiți și răspândiți revista «Boema». Red. și Ad-ția: str. Const. Marinescu 12, București II.

— În Constanța, revista noastră se vinde și la «Librăria Universală», Manole Taub. strada Carol, 60.

— D-nii autori și editori, cari doresc a li se face recenzii asupra lucrărilor apărute, vor trimite câte un exemplar pe adresa revistei noastre.

— Din cauza abundenței de materie, amânăm pentru No. viitor rubricile *Recenzii și Administrative*.

— Primim colaborări din public cu condiția ca lucrările să fie scurte și adecuate programului nostru.

— Toți acei cari s'au înscris în Cercul cultural «Vraja Mării», din Pitești, sunt rugați ași ridica cărțile de membru. Cei ce doresc să se înscrie, vor trimite mărci porto. Cartea de membru e gratuită. Cererile se vor adresa d-lui Ionică Bădescu-Blyon, str. Frații Golești 12, Pitești.

— Reprezentanții trebuie să trimită conturile și toate corespondența din timp, altfel se produc inconveniente de ambele părți.

— D-nii cititori și abonați din localitățile unde avem Reprezentanți (vezi No. 3), se pot adresa cu încredere d-lor pentru orice relații, informațiuni, abonamente, colaborări, deslegări, etc., și vor fi serviți cu multă bunăvoință.

— Anunțăm pe cititorii noștri că, d-nii de mai jos, nu mai au nicio legătură cu revista noastră și, ca atare, nu răspundem de cele ce li se vor încredința:

Costică I. Diaconescu, Mizil.

Mimy Lefcăduș, București.

C. Albeștianu, București.

Iacob Fuchs, Fălțiceni și

Vasilică Ghilaci, Odobesti.

CĂRȚI DE VIZITĂ

cu prețuri convenabile se execută

la Tipografia

«DACIA»

Str. Traian No. 9

Constanța

„Vraja Mării“
CUPON DE JOCURI

Anul I, No. 4—5

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” Constanța

— D-nii cititori, abonați, colaboratori, corespondenți, reprezentanți și toți prietenii noștri din București, se vor adresa pentru orice informație, colaborări, abonamente, etc. Redacției noastre din București IV, str. Labirint 158—d-lui St. Stamate.

— Colaboratorul și reprezentantul nostru din Călărași d. George Lotru, anunță următoarele lucrări în manuscris:

Somn, versuri.

Flori de plumb, poeme în proză.

Manechine. roman din viața tinerilor decăzuți.

Toate trei în căutarea editorului.

Iu curând va apare «Biblioteca revistei «VRAJA MĂRII». N-rul 1 va cuprinde: *Taina Băfânului* de Sorrel Avramescu.

N-rul 2: *Bizarerie* de Alex. Beck.

N-rul 3: *Un bărbat despre femei* de George D. Râncă.

N-rul 4: d-l I. Braddelafrunțești,

N-rul 5: d-l Panait Nicola.

Biblioteca va apare lunar și se va vinde cu preț modest, pentru toate pungile.

Cei ce vor să colaboreze, vor trimite lucrările din timp, ținând seamă ca manuscrisul să nu treacă de 25 pagini de caet — și un clișeu reprezentând pe autor.

— Căutăm corespondenți și reprezentanți în toate orașele din țară.

Oferete însoțite de 2 fotografii, se vor adresa administrației.

— Ne rezervăm dreptul ca, la manuscrisele acceptate, să facem modificările ce vom crede de cuviință.

«Editura Noastră» de pe lângă Revista «Lucașăruț», din București, str. Rozelor 28, oferă absolut gratuit câte o carte literară tuturor colaboratorilor revistei «Vraja Mării». Trimite-ți adresa exactă la rev. «Lucașăruț».

Poșta Redacției

N. Gherculescu. — Te asigur de toată prietenia mea, crede-mă!

Titty Manolescu. — 1. Da, considerându-vă colaborator. Ați primit No. 1? 2. Mulțumim pentru frumoasele cuvinte ce ne-ați trimis.

Vetuța Ștefănescu. — De ce nu vă adresați reprezentantului nostru? Vă oferă siguranță și economie, totodată!

Monny Militaru, Petrescu Laur și alții. — Nu cercetăm lucrările scrise pe ambele fețe ale hârtiei.

Caius Jeanne Whitte. — Am luat notă. Adresa d-lui N. Gherculescu: str. Cluj 15, Buc. II. Biblioteca nu va apare așa curând.

Vraja Mării. — Nu aveți nici o scrisoare la noi, până în prezent.

Johnny Raffes. — Am retrimis cele 3 n-re pentru a treia oară. Ați primit?

Nicu Panozza. — Aveți scrisoare la redacție.

Gottfried Lutsch. — Mulțumim pentru serviciu. Aveți grije de afișaj și propagandă.

Pykomar. — Mulțumesc. D-ra Cristescu nu va plăti nimic. Multe urări de bine și... succes!

Logică

X: Văzuși pe fachirul ăla cum a înghițit o sabie și n'a avut nici pe dracul?

Y: Mofturi — eu am înghițit o... moșie și n'am pățit nimic.

GICU M. TACU

TARIF PENTRU RECLAME

DETAII	Pentru	Pentru	Pentru	Pentru
	1 nr.	3 n-re.	6 n-re.	12 n-re
O linie de tipar (coloană) litere obișnuite	15	40	75	130
„ „ „ „ „ „ cursive	20	45	80	140
„ „ „ „ „ „ a!dine	25	50	85	150
„ „ „ „ „ „ CAPITALE	30	55	90	160

LA MICA PUBLICITATE :
ORICE RUBRICĂ : 1 leu cuv. — CORESPOND. : 2 lei cuv.

ABONAȚII AU 10% REDUCERE

ADMINISTRAȚIA

RUBRICA JOCURILOR

redactată de P. SAMOFINA

„CRĂCIUN“

de Jean Pritzopol, Loco

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
I.									
II.									
III.									
IV.									
V.									
VI.									
VII.									
VIII.									
IX.									
X.									
XI.									
XII.									

Orizontal: I. *Isus a venit pe lume pentru... oamenilor*; II. *A lucra pământul*; — Eretic catolic; III. *Mănuirea banilor și a materiilor*; IV. *Acest*; — V. *Ecou*; — Fluviu german; VI. *Sărbătoarea de aniversarea nașterii Mântuitorului*; VII. *Satul natal al Mântuitorului*; VIII. *A înghiți un lichid*; — Fiica lui Inachus; — Pronume personal; IX. *Lipsiți de grai*; X. *Adverb*; — A se grăbi; XI. *Rugăciune de Gounod către Fecioară (2 cuv.)*; XII. *Impăratul Iudeii din timpul când s'a născut Isus*; — Zile la Romani.

Vertical: 1) *Personajii ce au adus daruri lui Isus*; — Șarpe; 2) *Zeul războiului*; — Lampă electrică spartă; — Din nou; 3) *De Crăciun serbăm pe a Mântuitorului*; — Quo?; 4) *Părloagă*; — Băutură preparată din miere; 5) *Șoricari*; — Organ al războiului; 6) *Mântuitorul*; — Sclav spartan; — posezi; 7) *Termen comercial*; — Localitate în Franța; — Măsură de lungime; 8) *Jumătate miere*; — Semn distinctiv al persoanelor căsătorite; — Matematician norvegian; 9) *Fir*; — Mântuitorul.

ȘARADĂ

de Mircea Florian, Pitești

Unește o apă rusească
C'o afirmare românească
Și vei fi foarte bucuros
Că vei da d'un lanț muntos.

PATRAT

de Dona Juanna și Don Alfonso, Loco

Nume
Fructe
Prăjit
Cinstit
Inceată

Vertical la fel.

Deslegătorii Jocurilor din No. 3

CUPIDON

D	R	A	G	O	S	T	E	T	E	I
U	M	E	R	E	C	T	U			
R	E	A	L	A	A	R	A	B		
E	R	O	A	C	A	R	I			
R	E	A	Z	I	M	N	R			
E	R	T	I	A	M	C	E			
T	A	E	R	U	S	I				
S	A	O	N	T	U	F				
E	R	O	S	I	D	I	L	E		
M	E	L	A	N	C	O	L	I	E	

JOC IN PATRAT

FERE
EDEN
REGE
ENEA

JOC ALGEBRIC

MI—RAC—OL.

Au deslegat toate jocurile:

Bârlad: Dumitru M. Ionescu, — Traian Dumitriu, — Alexei N. Petrof, — G. Pârgaru, — C. Ouatu.

Braila: Nicolae Th. Christescu.
București: Cosmin Cicoare, Leibușor Isac.
Craiova: Ionel Constantin-Iococ.
Fălticeni: Iacob Fuchs.
R.-Sărat: Stelian Macovei.

Au deslegat două jocuri:

Botoșani: Ecaterina Mursse.
București: Icădor Gh. Bănățeanu.
Buzău: Petrescu Laur.
Călărași (Ialomița): Dida Apostolescu și Magda Atausovivi.
Constanța: Jean Pritzopol, — Donna Juanna și Don Alfonso.
Craiova: Mircea Georgescu.
Fruntești (Bacău): Ionel Braddelafrunțești, N. Popa-Bărgești.
Galaji: Tranquilla Sachetty.
Pitești: Mircea Florian, Ionică Bădescu-Blyon, Gh. Dănescu-Dag, Aurel Dănescu, Dușa Georgescu.
Ploiești: Costel I. Vâlcu, — George Fătu, — Gabor R. Nicolae, — Pispiris V. Arist. — Tănăsescu M. Procopie.
R.-Sărat: Vetuța Ștefănescu.

Au deslegat un joc:

Valea-Lungă (Dâmbovița): Tantz și Titty Manolescu.

PREMIIUL a fost câștigat de d-l G. Pârgaru din Bârlad, care este rugat să ne trimită adresa exactă.

POȘTA

Pentru deslegători: Soluțiile jocurilor se primesc timp de 15 zile dela apariția revistei. Se vor publica rîșumele deslegătorilor și prin tragere la sorți, se va oferi un abonament pe șase luni la „Vraja Mării” și două la „Luceafărul”.

Pentru colaboratori: Vă rugăm să aveți răbdare. Toate jocurile primite le vom cerceta și, pe cele găsite bune, le vom publica.

Concurs literar

Oferim un abonament pe timp de 1/2 an la revista noastră, pentru cel mai bun acrostih.

Condițiunile: 3 strofe cu inițialele «CITIȚI VRAJA MĂRII».

Termenul: 25 de zile dela apariția numărului de față.

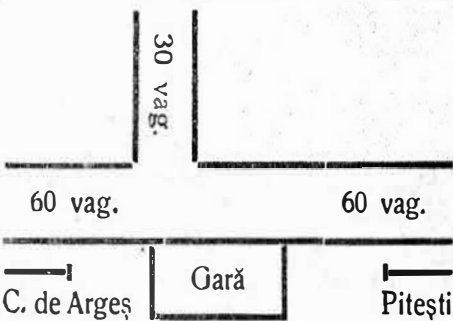
Rezultatul se va publica în No. 7 din 1 Februarie 1934.

Concurs de perspicacitate

Premiu: un abonament pe timp de șase luni, oferit de d-ra Dușa Georgescu, Pitești.

Problemă de cale ferată

de d-l Ionică Bădescu-Blyon și d-ra Dușa Georgescu, Pitești.

Două trenuri, a 60 de vagoane fiecare, se întâlnesc într'o gară care are 2 linii: principală și moartă. Pe cea moartă nu intră de cât 30 vagoane. Ori, trenurile, trebuie să se ducă fiecare spre stația opusă. Cum a procedat șeful stației?

N. R. — Răspunsurile se vor trimite, până la 15 Ianuarie 1934, pe adresa Cercului Cultural «Adoratorii Revistei VRAJA MĂRII», str. Frații Golești 12, Pitești. Rezultatul se va publica în No. 7 din 1 Februarie 1934.

Concursul de desen

Nu putem da, în acest număr rezultatul, deoarece nu am primit niciun desen mulțumitor.

Până în prezent, au trimis:
Monny Mllitaru, București (slab)
Netty Kidorff, Călărași (incomplect)
Rellu Costovici, Loco (idem)
Cosmin Cicoare, București (literele prea mici) și
Alex. Beck, București (idem)
Prelungim, deci, publicarea rezultatului, până la 15 Ianuarie 1934.

I. Rădulescu. — Se va publica numai cartea de vizită.
George Filotti. — Publicabile: Rombul și Metagrama.
Fanny Maxim. — Acceptabilă.
Ionel Constantin-Iococ. — Din toată grămada, numai cartea de vizită.
Netty Kidorff. — Deslegarea?
Dușu Ene. — Sperăm că, pe viitor, ne veți trimite ceva mai de soi.
Fuia. — Scriți pe o singură față a hârtiei.

Știi banca noastră

Pentru tine

Știi banca noastră?... banca-aceea
asupra cărui
de aur stropi, cădea din soare,
ieri am găsit-o 'nvăluită în rugină;
și-un gând atunci m'a dăruit durerii
căci tot ca ea
povestea noastră moare

Tomna
îmi chiuia 'n ureche
un marș de 'ngropăciune
și-orce mărgăritar mi-aluneca
pe-obraz
îl sfărâma cu lovituri nebune.

Am alergat pe strada ta,
dar s'a finul pustiul depe mine
că pân' și ploful care-ți stă la poartă
când m'a văzut,
a prins ca să suspine.

Știi banca noastră?
despre ea am vrut să-ți spun,
dar m'a cuprins de-odat, un plâns
nebul,
că 'n roua care-mi picura în tină,
m'am revăzut cum te-așteptam
plângând
pe-un drum pustiu
pe-o bancă de rugină.

N. Gherculescu-Sandiny
—o—

HAZURI**Fanny este supărată**

— «Fanny!»
— «Da».
— «Dece ești supărată Fanny?»
— «Pentru că am fost la București,
știi ca să dau examen la academie și
o fată a căzut din tranvai. Toată lu-
mea, râdea, numai eu am plâns!»
— «Dece Fanny?»
— «Pentru că eu am fost acea fată
care a căzut.

LILI NANU

SPERANȚE

Speranțe spulberate,—luna—
Un disc de aur depărtat,
O pată 'n urmă ce-a lăsat
În sufletul tău răsfățat — luna —

Zâmbiri și șoapte — juvaere —
Ge singură mi le spuneai,
Trecuța 'n față-mi depănci.
Și gingașă îmi surâdeai — plăcere —

Cu luna 'n depărtată,—înger—
M'ai părăsit până și tu,
—Sărac liman de juvere—
Tăcute astre de plăcere.

PETRESCU LAUR

MI-E DOR DE MARE

Marea, zeiță veche și bătrână,
Cu sufletul etern capricios.
Mi-e dor de tine iar, sublimă zână,
Mi-e dor de cântul valului duios.

Căci ani trecut-au de când despărțirea
Sădita 'n inima-mi adânc regret.
Și astăzi, am rămas doar cu amintirea
Trăită lâng'al tău pribeag suflet.

Mare! De ce-ți sunt valurile triste?
Acum... Și țărnul tău de ce-i pustiu?
De ce în lume's inimi pesimiste,
Și dorul meu de tine, dece-i viu?

MONNY MILITARU

SUSPIN

În amurg de vremuri roase
Trec nostalgice povești
Iar în minte'mi sunt rămase
Roze negre'n sferi cerești

Și privesc la a lor dungă
Ce-o străbate atât de iute
Viața-mi cată ca s'ajungă
Pe cărări de gând trecute

Și un stol de triste gânduri
Se adun și-și cânt amarul
Apoi se despart în rânduri
Ca să-și depe calvarul

I-mi mân pașii pe cărarea
Care soarta și-a ales-o
Și'ncetez apoi cântarea
Ce suspinul n'a 'nțeles-o.

Z. Nițulescu-Marycz

—xox—

NOAPTE ALBĂ

Noaptea s'a lăsat tăcută
Peste plaiurile 'ntinse
Apele de-o vrajă mută
Între maluri par că-s ninse

Luna lunecă molatic
Printre miile de astre
Ca și visul singuratic
Peste gindurile noastre

Trist și mohorit conacul
Cu ecoul de misteruri
Doarme tainic, numai lacul
Scaldă stelele din ceruri.

Mieluța Burlacu

Marieta Nicolau (născută Nico-
rești), domiciliul actual București, e
rugată a trimite de urgență adresa la
redacția Revistei noastre, în interes
personal.

Rugăm publicul cititor a da concursul.

REDACȚIA

N'AI VENITAurică Bărganu

În lumea visurilor mele
Țesută 'n lacrimi ferbinți,
Te-am așteptat precum pe soare
L'așteaptă palidu—asfințit.

Să te abați ispititoare
Tu cea mai sfântă dintre sfinți,
Să-mi dai cuminte o sărutare
Te-am așteptat, dar... n'ai venit.

N. Popa-Fruntești

—o—

Correspondențe

(1 leu cuvântul, cursive 2, aldine 3)
Pentru *Vraja Mării*.

Alintări și mângâere,
vei găsi cu 'ndestulare
dacă vrei barca iubirii
s'o lansăm în larg de mare
și pierduți în visuri calde,
pe albastru azuriu
tu să fii a mea iubită,
eu iubitul tău să fiu.

F. A. NELY

Melita F. — Îți mulțumesc din su-
flet pentru atenție iar inițiatorilor „Par-
fumului de Crisantemă”, expresia deo-
sebitei mele considerații.

Harold Lloyd

Elyanne:

Les amis de l'heures presente
Ont le naturel du melon:
Il faut en essayer cinquante
Avant d'en rencontrer un bon...
...Elyanne ași vrea să-ți fiu al cinci-
zecișunelea prieten.

Harold Lloyd

Un original dorește originalitatea
unei originale.